

Til forsvarsudvalget.

2019 januar 20

Emne: Spørgsmål vedr. Veteranstrategi 2019.

Hvad med forældre til veteraner:

Hvad vil i gøre for dem?

Vedr. Støtte til forældre der har taget deres veteran hjem. De skal jo være forældre, og ikke et plejeteam! Da man som det er nu, hvor der er en opgave der ikke er beskrevet, at man som pårørende har støttefunktion 21 timer i døgnet. Men der er ikke nogen hjælp til dækning af tabt arbejdstid og indkomst?

Da man kun taler om koner- kærester- børn, når man taler om og giver støtte og hjælp. Men hvor er de forældre som sidder hjemme og passer på de veteraner der ikke kan klare sig i dagligdagen, dem glemmer man gang på gang! Derfor ønskes der også støtte til forældre.

Forældre som bor sammen med veteran. Som kun kan være i kendte rammer. her står pårørende til rådighed 24/7. det svare til, at staten mener det er OK, *at man bliver sat uskyldigt i fængsel med 20 min. gårdtur i døgnet.*

Syntes i at 24 timers aflastning om mdr. er fair for pårørende hvor dette skal meldes 8 uger før og kan ikke forekomme i hellige dage? Div. at man som pårørende til veteran, ikke kan komme ud i Påske, Pinse, jul og ikke mindst Nytår og derfor afskåret fra rest af familien, sådan har det været for os siden 2012.

Hvordan gør man når veteran vil rejse, men ikke kan gøre det alene og hvem skal i så fald tage med og støtte veteranen? Igen er det de pårørende?

Da det er staten der sender vores soldater ud på missioner, så må staten også tage ansvar og ikke kaste problemerne over til kommunerne som i forvejen er økonomisk presset og når der skal bruges hjælp, så er det uden for de muligheder der pålagt kommunerne i deres love og regler. Der er mange ting som der bliver sagt *Nej* til.

Hvad vil i gøre i forhold til nedenstående?

Øget kompleksitet (1) i problemstillinger i forhold til veteraner, som hverken *veterancenter* eller *kommunen* formår at håndterer optimalt.

Hvilken form for fremadrettet støtte, i form af vedvarende professionel psykologisk støtte.

(1) Kompleksitet =

- PTSD,
- Autisme,
- Sansefølsomhed,
- Psykisk sårbarhed & Stressfølsomhed.

Mvh

Flemming Jensen

Flemming Jensen

Flemming Jensen

Hvem skal hjælpe de pårørende?

Vi har en søn på 34 som var udsendt i Afghanistan i 2008-2009 som sergent. Da han kom hjem kunne vi godt mærke at noget var forandret, men vi kunne ikke sætte ord på. 3 mdr. senere går det forbi med hans kæreste, som han havde været sammen med i 8 år. Derefter kom der flere og flere tegn på at noget var galt. Uden at gå i for mange detaljer har vi i alle disse år hjulpet og kæmpet, med økonomi, diverse aftaler, kæmpet med kommune etc. Kommune etc. Har været der, men har ikke været proaktive og opfølgende. Hvis vi ikke havde været der, tør jeg ikke tænke på hvor min søn havde været i dag.

Der kunne vi have brugt noget mere hjælp. For vi forstår ikke noget omkring psykiske sygdomme, har slet ikke de erfaringer, men har gjort alt hvad vi kunne for at hjælpe vores søn. Han er i dag diagnosticeret med kompleks PTSD.

Vi har aldrig hørt hvad han oplevede, vi har været ved hans side i alt, men har kun følt at det har gået ned af bakke i behandlingssystemet. En af de ting han har fortalt, er at 2 forskellige psykologer, trak ham igennem pinefulde samtaler, hvor han skulle gennemgå hans traumer. Dette var ekstremt pinefuldt, og vi er bange for at der været en fejlbehandling, da dette skete inden der kom fokus på PTSD.

Han bor i en lille lejlighed hvor han har barrikaderet sin bag tomme dåser og pizzakasser. Han kommer sjældent ud og har intet socialt netværk.

Han har en såkaldt "kæreste" med hvem han fik en lille dreng sidste sommer. Ham ser han måske en gang om ugen hvis det går højt. Kæresten har han ikke nogen særlig kontakt med.

Hans helbredstilstand er dårlig da han lever at Kokain og pizza. Han har haft et par hjerteanfald hvor han blev genoplivet igen. Han tager formodentlig ikke den medicin han har fået ordineret ifm hjertet. En PTSD ramt, kan ikke klare sig selv, hvis han er hårdt ramt.

Han har fået en midlertidig udmålt arbejdsskadeerstatning der delvis er kapitaliseret. Disse penge er for længst brugt på spil og stoffer.

Han har forsøgt to forløb på Misbrugsbehandlingscentret Tjele uden at gennemføre dette.

Han har været igennem mange behandlingstilbud, men jeg syntes vitterligt ikke at forståelsen for mennesket har været der. Koblingen af den psykiatriske hjælp og den menneskelige forståelse, tror vi ville have hjulpet vores søn.

Alt dette står vi bag dagligt
Vi sikrer kontakt med kommunale instanser
Vi sikrer at han får mad
Vi sikrer han kommer op af sengen
Vi sikrer at han får lidt social kontakt..os...
Vi sikrer han får vasket tøj
Vi sikrer at han får set sin søn

Vi græder over at et ungt intelligent menneske ikke blev advokat, som var hans drøm
Vi græder over at han ikke kan skabe den familie han ønsker sig
Vi græder over at han tilsyneladende er glemt, han har gjort sin pligt

Vi ærgres over den manglende forståelse og hjælp
Vi ærgres over at der ikke er noget støtte til pårørende, psykisk såvel som økonomisk

At have en PTSD veteran koster på samtlige fronter, følelsesmæssigt, socialt og økonomisk. Det er en daglig kamp.

Vi beder, hjælp de pårørende, eller sørg for at få lagt behandlingsprogrammer for disse unge mennesker, der er sendt i krig af den danske stat!!!!

Hilsen en

Mor til en meget hårdt ramt veteran ....der stadig holder vagt om natten!!!

Netværksmøde i Korsør, august 2017

Mærkesager

- Veteranpolitik **skal** indeholde et strategispor for pårørende.
- **Ingen** nærmeste pårørende må lades alene med ansvar for at deres traumatiserede veteran får den rette hjælp. I tide.
- **Grænseflader** mellem Veterancentret og kommunerne skal afklares, så fordeling af ansvar og opgaver er tydelig for både pårørende, veteraner og myndighed.
- Pårørende skal tilbydes hjælp **uafhængigt** af veteranen.
- Der skal tilbydes hjælp til børn i **alle aldersgrupper**.

Om os

Vi er koner og kærestes til veteraner med traumer, som støtter hinanden på tværs af Danmark. Det har vi gjort siden 2014, og i 2017 blev vi officielle i den offentlige debat.

Vi har rundet de første 100 kvinder i netværket. Vi har lokale grupper, og opretter løbende nye efter behov.

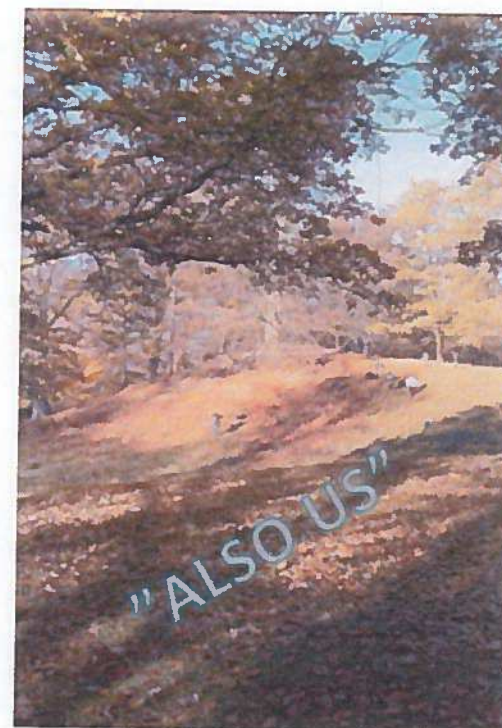
Vores netværksgruppe kan der ikke søges på, men du kan kontakte en af nedenstående, hvis du gerne vil være en del af netværket.

Kontakt os via Facebook

Anne-Line Ussing, Strynø (Stifter)
Sanne Fyrstenberg, København (Stifter)
Maria Leth Sommerlund, Fyn
Tina Ryberg, Nordsjælland
Tine Ziegler Jensen, Nordjylland

Lokale grupper

København	Katarina Panduro
Midtsjælland	Sine Laurent Simonsen
Midtsjælland	Inge Berg Petersen
Fyn	Susanne Viborg
Syddanmark	Anne Mette Kaehne P.,
Syddanmark	Erna Evers, Fredericia
Nordjylland	Tine Ziegler Jensen
Midtjylland	Sanne Bloch von Staffeldt
Midtjylland Vest	Lene Ramsdal Pedersen

"FAKTOR 8"

.....

KONE KÆRESTE NETVÆRKET

*Målet er ikke at være mange –
men ikke at være alene*

Min far er veteran

Netværket

Baggrunden for netværket er, at der kunne være flere kvinder med de samme udfordringer, som typisk følger med det at leve sammen med traumatiserede veteraner.

”Vi blev gift 5 måneder efter hans PTSD diagnose. Han husker ikke vores bryllup”

Foto: Thellufsen foto

Vi er helt nede på jorden

Vi er ikke uddannede psykologer eller behandlere. Vi er koner og kærestes, som oplever det hele på tæt hold, dér hvor behandlerne ikke er til stede.

”Jeg holder i en bil på en øde markvej med mine to små børn, og tør ikke at tage hjem”

Udfordringer på hjemmefronten

Vi ser veteraner bryde sammen, mærker deres frustrationer i mange hverdags-situationer, oplever deres ”trickere”, samler op på deres manglende overskud til at være fædre for deres børn, og vi kunne blive ved med at remse op.

Det kan være svært for udeforstående at forstå hvad der foregår. Men i netværket ved alle hvad det drejer sig om, når der er en situation.

Vi deler erfaringer med hinanden om hvor man kan søge hvilken hjælp, og vi bidrager konstruktivt i den offentlige debat om vilkårene for familier hvor far har taget skade af at deltage i krig.

Fastelavn på veteranhjem

Vi koner og kærestes i netværket er der for hinanden stort set døgnet rundt – for i modsætning til behandler systemet, så holder veteranernes traumer ikke fri, og det gør vi pårørende heller ikke.

”Han kæmper for at skaderne ikke skal overtage vores liv”

Bliv en del af netværket

Vi ved at vi gør en forskel, og vi gør det med stor respekt for veteranen.

Kan du nikke genkendende til behovet for ikke at være alene om at have udfordringer i din relation med en traumatiseret veteran, så er netværket muligvis noget for dig.